

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. Z.**, bývajúceho v B., proti odporcom **1/ PALIVO – impex, uhoľné sklady, s. r. o.**, Banská Bystrica, Zvolenská cesta 21, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r. o., Banská Bystrica, Horná 41, **2/ Mgr. M. B.**, bývajúcej v B. a **3/ Mgr. F. G.**, bývajúcemu v B., o **zaplatenie 82 984,80 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 8 C 183/2009, o dovolaní odporcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2011 sp. zn. 16 Co 93/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu 1/ **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo 17. januára 2011 č. k. 8 C 183/2009-160 pripustil, aby do konania vstúpili ako odporcovia 2/ a 3/ Mgr. M... B. a Mgr. F. G. a pripustil zmenu návrhu na začatie konania v znení: „Odporcovia v 1/ až 3/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 68 877,38 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22. augusta 2009 do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/ až 3/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania, ktoré budú vyčíslené právnym zástupcom navrhovateľa.“ Na odôvodnenie svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že sú splnené podmienky pre vstup ďalších účastníkov do konania v zmysle ustanovenia § 92 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že tak rozhodol na návrh zástupkyne navrhovateľa, ktorá na pojednávaní konanom dňa 16. novembra 2010 a potom aj písomne navrhla, aby súd pripustil vstup Mgr. M. B. a Mgr. F.

G. do konania na strane odporcov. Zástupkyňa navrhovateľa tiež žiadala, aby súd pripustil zmenu návrhu tak, že odporcovia 1/ až 3/ sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 68 877,38 € s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne od 22. augusta 2009 do zaplataenia a náhradu trov konania. Pripustenie zmeny návrhu okresný súd odôvodnil citáciou ustanovenia § 95 ods. 1 O.s.p. V poučení o opravnom prostriedku uviedol, že proti výroku o pripustení vstupu ďalších účastníkov je možné podať odvolanie, odvolanie však nie je prípustné proti výroku pripustení zmeny návrhu (§ 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.).

Proti uzneseniu okresného súdu podali odporcovia 1/ až 3/ odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 16 Co 93/2011 odvolania odporcov 1/ až 3/ odmietol. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že prípustnosť odvolania odporcu 1/ proti tej časti uznesenia, ktorou okresný súd pripustil zmenu návrhu, ustanovenie § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. výslovne vylučuje. Jeho odvolanie preto odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Odvolanie odporcov 1/ až 3/ proti tej časti rozhodnutia okresného súdu, ktorou bol pripustený vstup ďalších účastníkov do konania, odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. ako podané neoprávnenými osobami. Uviedol, že proti rozhodnutiu, ktorým súd rozhodol o návrhu na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania, odporcovia nemohli podať odvolanie. Tento opravný prostriedok môže podať iba navrhovateľ, ak súd nevyhovel jeho návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka.

Proti uzneseniu krajského súdu odporca 1/ podal dovolanie. Uviedol, že jeho dovolanie je prípustné a dôvodné podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože rozhodnutím odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, prípadne i uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. S poukazom na „na novšie súdne rozhodnutie R 9/2002 (ČR)“ tvrdí, že proti uzneseniu súdu podľa § 92 ods. 1 O.s.p. o pripustení ďalšieho účastníka do konania je „objektívne“ prípustné aj odvolanie odporcu. Týmto rozhodnutím považuje odporca 1/ za prekonaný záver vyslovený „v súdnom rozhodnutí R 28/2000.“ Odporca 1/ ďalej v dovolaní tvrdí, že odvolací súd nesprávne mal za to, že druhý výrok uznesenia súdu prvého stupňa je rozhodnutím o pripustení zmeny návrhu podľa § 95 O.s.p., proti ktorému podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. nie je odvolanie prípustné. Podľa odporcu 1/ je rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti „skryté/zastreté rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania,

do ktorého súd prvého stupňa ešte pridal aj ďalšie implicitné rozhodnutie o pristúpení ďalších žalovaných do konania (o pristúpení ktorých však rozhodol osobitným prvým výrokom).“ Takto nesprávne formulované rozhodnutie súdu prvého stupňa tak odníma účastníkovi možnosť podať proti nemu odvolanie. K tomu, nad rámec už uvedených dôvodov, odporca 1/ poukázal aj na „najnovšie“ uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 3838/2010, ktoré vylučuje riešenie nedostatku aktívnej legitímácie doterajšieho účastníka, o ktorý nedostatok v danej veci vzhľadom na vyjadrenie zástupkyne navrhovateľa na pojednávaní 16. novembra 2010 nepochybne ide, pristúpením ďalšieho účastníka do konania v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. namiesto zámeny účastníkov podľa § 92 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľ navrhol dovolanie odporcu 1/ zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Odporca 1/ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, preto prípustnosť jeho dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Prípustnosť dovolania v tejto právnej veci by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by konanie bolo postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak je konanie, v ktorom bolo vydané, postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

S prihliadnutím na obsah dovolania a odporcom 1/ vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy oboch stupňov, dovolací súd sa v ďalšom zameril na vady priamo ním namietané.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je významná z hľadiska tohto ustanovenia ide vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takúto vadu ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie ako podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), hoci podmienky pre tento postup neboli splnené, alebo ak odmietne odvolanie ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), hoci v skutočnosti o také rozhodnutie nejde.

Odporca 1/ napáda uznesenie odvolacieho súdu z oboch ostatne uvedených dôvodov. Robí tak ale neopodstatnene.

Dovolací súd už v minulosti judikoval, že proti uzneseniu súdu o pripustení pristúpenia ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu je odvolanie zásadne prípustné. Môže ho podať navrhovateľ, ktorý takýto návrh (na pristúpenie) nepodal, resp. ktorý s pristúpením do konania nesúhlasil, pokiaľ súd pristúpenie účastníka pripustil. Pôvodný odporca však právo podať odvolanie nemá (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 1998, sp. zn. 3 Cdo 92/97, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, zošit č. 2, ročník 2000, pod por. č. 28/2000, str. 33). Dovolací súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal odchyliť od vyššie uvedeného záveru pri skúmaní oprávnenia dovolateľa, ako pôvodného odporcu, podať proti uzneseniu súdu prvého stupňa o pripustení vstupu ďalších účastníkov na jeho strane odvolanie. Pokiaľ odporca 1/ považuje tento záver za „prekonaný“ a poukazuje na „novšie súdne rozhodnutie R 9/2002 (ČR)“ a tvrdí, že proti uzneseniu súdu podľa § 92 ods. 1 O.s.p. o pripustení ďalšieho účastníka do konania je „objektívne“ prípustné aj odvolanie odporcu, robí tak podľa dovolacieho súdu nenáležite, okrem iného z dôvodu nesprávnej citácie cudzieho rozhodnutia. Ním preferované rozhodnutie rieši oprávnenie odporcu na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane *navrhovateľa (žalobcu)*, o takú procesnú situáciu v preskúmvanej veci nejde.

Vychádzajúc z uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že odporca 1/ neopodstatnene namieta, že odmietnutím jeho odvolania proti tej časti uznesenia súdu prvého stupňa, ktorou súd pripustil vstup ďalších odporcov do konania, mu bolo odňaté právo konať pred súdom.

Odvolací súd sa nezaoberal skúmaním oprávnenia odporcov 2/ a 3/ na odvolanie, pretože títo účastníci proti uzneseniu dovolacieho súdu, ktorým boli ich odvolania odmietnuté, dovolanie nepodali.

Odporca 1/ neodôvodnene namieta aj správnosť odmietnutia jeho odvolania odvolacím súdom proti tej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bola pripustená zmena návrhu.

Podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu (o aké rozhodnutie v druhom výroku uznesenia súdu prvého stupňa nepochybne ide; poznámka dovolacieho súdu) odvolanie nie je prípustné.

Odporca 1/ v dovolaní neopodstatnene tvrdí, že odvolací súd nesprávne mal za to, že druhý výrok uznesenia súdu prvého stupňa je rozhodnutím o pripustení zmeny návrhu podľa § 95 O.s.p. Tvrdí, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti je v skutočnosti „skryté/zastreté rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania, do ktorého súd prvého stupňa ešte pridal aj ďalšie implicitné rozhodnutie o pristúpení ďalších žalovaných do konania (o pristúpení ktorých však rozhodol osobitným prvým výrokom).“ Podľa dovolacieho súdu, z druhého výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa a z jeho odôvodnenia vyplýva, že ním bolo rozhodnuté (len) o návrhu, aby súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania, v zmysle ktorého odporcovia 1/ až 3/ (vstup ktorých súd pripustil svojim predchádzajúcim výrokom) sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 68 977,38 €, spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania, spoločne a nerozdielne. Zo skutočnosti, že podľa súdom pripustenej zmeny návrhu sú odporcovia povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu nižšiu, než ktorá sa požadovala v pôvodnom návrhu, nie je možné bez ďalšieho vyvodit', že v tomto rozhodnutí ide o „skryté/zastreté rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania“, v dôsledku čoho bol odporca 1/ vylúčený z uplatnenia riadneho opravného prostriedku. Z obsahu spisu totiž nemožno vyvodit' nič iné, než to, že súdy nižších stupňov opomenuli rozhodnúť o čiastočnom späťvzatí návrhu výslovne urobenom zástupkyňou navrhovateľa na pojednávaní súdu prvého stupňa 16. novembra 2010 a potom podaním zo 6. decembra 2010, doručeným súdu 9. decembra 2010, ktorý nedostatok môžu dodatočne odstrániť postupom a rozhodnutím podľa § 96 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania odporcu 1/ nemožno vyvodit' z ustanovení § 239 O.s.p. a neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. februára 2013

JUDr. Ladislav Górász, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová